

Boros Imre: Neoliberális búcsúcédulák

2013 november 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Öt éve tart a nemzetközi pénzügyi válság. A nyitányt a nagy hír? New York-i bankház, a Lehman Brothers látványos összezsuklása jelentette. A hatszázmilliárd dollárra taksált cs?dtömeg a pénzvilág sok szerepl?jét temetett maga alá, egyebek mellett a hazai mainstream-hív?k egy hányadát is, akik vásároltak a bankház adósságleveleib?l.

Kérdés, képesek-e saját kárukon tanulni, és legalább utólag rájönni arra, hogy kisebb áhítattal kellett volna inni a Lehman Brothers szavait. Különösen akkor, amikor még ?k döntöttek a pénzpiac létfontosságú kérdéseiben.

A nyitány után kezdett azonban kibontakozni a tragédia teljes cselekménye. Amerikából ezermilliárd dolláros hitelcsomag érkezett, jutott bel?le több országban is az érdekelt bankoknak. Mintha egy láthatatlan kéz osztotta volna el?re kigondolt terv szerint a bajt. Közben e bajon már önmagában is sokat lehetett keresni. Még a család el?tt meg kellett shortolni az ingatlanos cégek papírjait, amelyek a krízis kitörésekor végleg a padlóra hullottak, ahonnan azonban ügyes kezek felkapkodták ?ket, természetesen amerikai központi banki hitelb?l.

Persze aktív és egykori pénzügyminiszterek áldásos asszisztenciája mellett. A mérgező közben átúszott az óceánon, s bejutott az európai banki szervezetekbe. Kitisztításához elengedhetetlen volt a gyors állami beavatkozás. Jóllehet e bankok korábban nem er?ltették meg magukat, hogy adóikkal az állam pénztárcáját gazdagítsák, de most segítségért kiáltottak, méghozzá mindjárt akkoráért, hogy szinte teljesen kiürült az államkassza, magának az államnak is kölcsönt kellett felvennie, hogy a beteg bankokat rendbe hozza. Az állam olyan kitartóan és elszántan gyógyította ?ket, hogy közben maga is megbetegedett. Úgy mond, „krónikus pénzhiányt kapott”, ami kóros eladósodásként fordítható magyarra. Hála azonban áldásos tevékenységének, a bankok id?közben kit?n? egészségnek kezdtek örövendeni, mi több, kritikával illetik korábbi doktorukat, mondván, csúnya dolog a nagy fokú eladósodás ,amit csak további és egyre drágább gyógyszerrel, azaz a még ennél is nagyobb eladósítással lehet gyógyítani. Vagy szerezzen az állam pénzt ott, ahol tud. Például tegyen nagyobb adóterheket polgárai nyakába. Az állam helyett inkább annak polgárai legyenek betegek!

A kórságból felépült bankok életer?t?l duzzadva, der?vel telve lendültek újra munkába, s eddig nem látott „üzleti konstrukciókat” vetettek be. Minek itt az egyedi üzletekkel bajlódni – kérdezték –, amikor ügyletek százazreire lehet keresni egyetlen ügyes húzással. Err?l szól egyebek mellett a nemzetközi referencia-kamatlábak hamisítása. Néhány tized százalék, vagy ahogy mondani szokás, apró bázispontok is milliárd dollárokat jelentenek. Nincs ez másként az árfolyamokkal sem. Kereskedelmi ügyletek százazreire való ára függhet attól, hogy mennyibe kerül a dollár egy adott nap meghatározott órájában, milyen szinten áll be „fixing”, ahogy bankárvilágban mondják. Ha kicsit összebeszélnek a fixáló bankok, lehet az árfolyam itt is, de egy kicsit odébb is. A kett? között pedig ismét milliárdok húzódnak meg.

Ahol rest a macska, ott cincognak ez egerek. Kiváltképpen így van ez akkor, ha a macskák az egerekkel közös tából esznek, azaz, ha a korábbi bankárok pénzügyminiszterek lesznek, majd onnan esetleg ismét bankba, esetleg a központi bankba távoznak. Oda jutottunk, hogy betegek az államok és lassan a polgáraik is, de a bankok er?t?l duzzadnak, a betegek meg azt keresik, kik okozták a kórt. Vádak tömege születik, csekély eredménnyel. A

bankszektorban nem a hatalmi ágak függetlenedett bírói ága az illetékes, hanem egyfajta belső „becsületbíróóság” ítélt. Egyre-másra halljuk és olvassuk az ítéleteket. New York egyik legpatinásabb bankja fizetni köteles 13 milliárd dollárt azoknak, akiket, magyarul fogalmazva, átvert, bankárnyelven ezt szégyenlősen kiegyenlítésnek hívják –, s kész, le van zárva az ügy. Pedig a következő kiegyenlítés is készülődik, ugyancsak hatmilliárd dollár értékben. És Európa egyik legnagyobb bankja is most szeretne kiegyenlíteni, ugyancsak hatmilliárd dolláros összegben. A bank vezérigazgatója azt nyilatkozta, hogy ezután új stílus lesz náluk a módi. Kérdés, hogy milyen stílus? Talán az eddigieknél is trükkösebb és ügyesebb?

Rengeteg a banktitok, annál kevesebb viszont a büntetőügy, ha van egyáltalán. Sokáig titok volt, hogy Amerika magántulajdonban lévő központi bankrendszerének legizmosabb reprezentánsa mennyit is adott kölcsön a shortoló banknak. Bírói végzés kellett hozzá, hogy kiderüljön: nyolcszázmilliárd dollár volt ez az összeg. Övezzé tisztelet a bíró döntését, s ez talán megóvja az egészségét és testi épségét károsító eseményektől.

Büntetőjogi felelősségre vonással is próbálkoztak. Egy amerikai ügyész azzal háritotta el a lehetséges vádemelést, hogy nem bizonyítható a szándékos károkozás. Szerintem viszont csak a szándékos, minden gátlás nélküli károkozás és haszonszerzési vágy vált világossá és egyértelművé. Az is jól látható, igyekeznek elre menekülni a felelősök. Részint éppen a milliárdos modern búcsúcédulákkal, amelyekkel meg lehet váltani a bűnt manapság. A bűnmegváltás ilyen módja a 16. században egyházszakadáshoz, közelebbre a reformációhoz vezetett. A bankunió és a közös bankfelügyelet pedig arról szól, hogy a bankszektor teljesen légiesedjen. S ezzel vonja ki magát a mindenki másra kötelező törvények alól. Képezzen a maga részére és az adófizetők terhére biztonsági alapot, ügyeiben pedig egy senkinek felelősséggel nem tartozó grémium, a közös bankfelügyelet döntsön. Ha ismét pénz kell, akkor meg ott vannak a balek államok...

Szép kilátások!

Boros Imre – magyarhirlap.hu

[Tweet](#)

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni győzatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

